



Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Olympio Comiti. 377.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Eidem. 376.

Panis penuria, fames non est: nec vestiū inopia, nuditas. Pilifer enim ille Baptista, & diuitis ianitor, qui fame ac nuditate contabuit, in sempiterno ac finis omnis experti regno versantur & confouentur. Qui autem in ciborum voluptate, ac bysfinis vestibus diuitiis circumfluebat, gehēnam habet, ipsiſque ignē pro indumento.

Olympio Comiti. 377.

Natura præstantiorem, atque omnem sermonis facultatem superantem, partum cuncta supra naturam secuta sunt, nimirum Angeli ministerium, Ioānis ante natiuitatem officium, seminis experts conceptio, partus ab omni labe immunis. His simile quoque ad iter Magis præmonstrandum stellæ famulitium habuit, quæ non vſitata via vſa est, verū miro modo nouum cursum tenuit. Ac propterea sapientes illos Magos, huiusmodi rerum peritos admiratione perculit, ipsiſque, vt longum iter susciperent, persuasit.

Eidem. 378.

Hoc quod in diuino libro de stella habetur, Veniens stetit supra vbi erat puer, perspicuè tibi ostendet, stellam illam, quæ lætū diuini partus nuncium afferebat, iter illud quod astris consuetum atque vſitatum est, tenuisse. Neque enim altitudinis distantia id afferebat, vt facile inueniri posset quod quærebatur: verū nouus atque inuſitatus cursus, tum antrū illud, tum dominiferum ac venerandum præsepe, quod in eo situm erat, tanquam digito demonstrabat.

Maroni. 379.

Si diuini gregis es, Scriptura sacra te doceat ea, quæ in hac vita geruntur, iudicij minimè expertia esse, verū ad horredum examinis diem seruari. Si autem Iudaicarū

Τῷ αὐτῷ. τοῖς.

Ἡ τῶ ἀρτὴ ἐνδεῖα οὐκ ἔστι λιμός, καὶ ἐσθιμῶτων σπείρα, οὐ γυμνότης. ὁ γὰρ τειχοφόρος Βαπτιστής, καὶ ὁ τοῦ πλυσσῆς θυρωρός, ὁ πείνη καὶ γυμνώσθαι τακὴς, εἰς τὴν ἄληκτον καὶ ἀπέραντον ἀνατρέφονται καὶ θάλλονται βασιλείαν. ὁ δὲ πλουτὴς ἐν εὐφροσύνῃ βρωμάτων, καὶ ἐν δούμασι βύσσων, γέννηται ἕως καὶ τὸ ταύτης πῦρ ἀειβάλλαιον.

Ολυμπία κόμῃ. τοῖς.

Τῷ ὑποφύει καὶ ἀνεκλαλήτῳ τῷ καὶ πάντῃ ὑποφύῃ ἠκολούθησαν, ἡ τῶ ἀγγέλου Διῶκονία, ἡ Ἰωάννης τοῦ τῆς γεννήσεως λειτουργία, τὸ ἄσπορον τῆς συλλήψεως: τὸ ἄσπορον τῆς κυήσεως, τῶν ὁμοίων καὶ τὴν τῶ ἀστέρος ἔχκειν ὑποურῆαν τοῦ τῶ μαζῶν ὁδήγαν, οὐ τῇ συνήθει χρησάμενοι πορείᾳ, ἀλλὰ παραδόξῳ χαριστομήσαντος δρόμον, δι' ὃ καὶ τοὺς σποδοὺς τῶν ἰοισίων ἐπισημασίας ἐξέπληξε μαζῶν, τοῦ μακρὰν πείσας σείλασθαι ὁδοπορείαν.

Τῷ αὐτῷ. τοῖς.

Τὸ ἐν τῇ θεῇ πικτῇ περὶ τῶ ἀστέρος φερόμενον, Ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω ὃ ἦν τὸ παιδίον, ἐμφανέτερον ὑποδείξει σοὶ οὐ τῇ συνήθει τῶ ἀστῶν πορείαν ποιησάμενον τὸν εὐαγγελιστὴν τῶ θεῷ τοῦ ἀστέρος. οὐδὲ γὰρ ἡ τῶ ὑψους Διῶκονία, εὐχερῇ ἐποιεῖ τοῦ ζήτημένου τὴν εὐρεσιν. ἀλλ' ἐτέραν πνύχην ἔτεραν οὐκ εἰρησ, ὡς δακτύλῳ τῶ ἐξήλα γλυφῶ δρόμῳ μνηύσαντες, τὸ ἄχον ἄντρον, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ κυριοφόρον καὶ σεβάσμιον φάτην.

Μάρωνι. τοῖς.

Εἰ μὲν τῆς θεῆς τυγχάνεις ἀγέλης, ἡ θεῖα γραφὴ παιδευέτω σε, μὴ ἀκριτα εἶναι τὰ ἐν ταῦτα περαττόμενα, ἀλλ' εἰς ἡμέραν φεικτῶν ἐξετάσας φυλατ-